

POWIASTKA (6) *sb f*

powiastka (4), **powiestka** (2); powiastka *Mącz* (4), powiestka *Calep* (2).

o oraz końcowe a jasne, pierwsze a pochylone; e z tekstu nie oznaczającego é.

sg *N* powiastka (5). ◊ *A* powiastkę (1). ◊ [*pl N* powiastki.]

Sł stp, Cn notuje, Linde XVI (jeden z niżej notowanych przykładów) i XVIII w.

Dem. od „powieść” ‘wypowiedź’; sermunculus Mącz, Cn; narratiuncula Calep, Cn; rumusculus Mącz

(6) : Rumusculus, Mała wieść/ powiaftká. *Mącz* 360c; Sententiola, Piękna powiaftká sentencyka/
namówká *Mącz* 383a; Sermunculum restinguere aut sedare, Zágásić tę powiaftkę. *Mącz* 386d, 386d;
Narratiuncula – Powieftka. *Calep* 688a, 968b; [powiaftká/ Rumusculus. *Volck Sss4v*].

a. [*Pogłoska, plotka*:

Wyrażenie: »babie powiastki«: *Aniles to fabulae*. Bábie/ iáko Chriśofóm mowi powiaftki *ArtTanat*
F6v.]

Synonimy: **a.** bajka, plotka.

Cf **POWIASNKA**

KW